

1

Třídíč

Byla to krysa.
Alespoň to si Penny myslela.

Ze schránky na dopisy vypadl na rohožku malý stín a pak se rozběhl po podlaze pošty. Táhl za sebou tenký ocas, který vypadal jako červík. Penny sedící na okenním parapetu ztuhla; na kůži pocítila mravenčení. Škvírou v záclonách sledovala cestu zvířátka podél okraje potměšlé místnosti. Vrhlo se za koš na odpadky.

Určitě hledá jídlo, pomyslela si Penny a doufala, že když najde v koši jenom starý papír a obálky, zase

hned odběhne. Ale o vteřinu později se znovu objevilo a pelášilo pod římsu, kde zákazníci vyplňovali formuláře. Odtud se rychlými trhnutími přesouvalo blíž a blíž k dlouhému dřevěnému výdejnímu pultu. Přikrčilo se na dně, skoro jako nějaký malý zákazník, takže se Penny na okamžik usmála. Pak však nadskočila, protože se stín vyhoupl na pult.

Penny uslyšela, jak něco kape, a se zasténáním se podívala dolů: plnicí pero, které držela v ruce, pokračovalo dopis, který psala matce. Datum – 21. prosince 1952 – bylo nyní skvrnité a potřísněné inkoustem.

Než se ohlédla, krysa zmizela a na poštovním oddělení se opět rozhostilo ticho. Z toho, že nevěděla, kde zvíře je, jí nějak ještě víc naskočila husí kůže.

Penny nechala pero na parapetu a otřela si ruce od inkoustu do svých černých vlasů. Strčila dopis do brašny, sklouzla z parapetu a prohlížela si místnost.

Jenže panovala příliš velká tma na to, aby bylo něco vidět. Odhrnula tedy závěs, ale z pouličních